

forslaget kommer ned til det andet Thing, en Bei, som det naturligtvis nødvendig maa gaa for at blive til Lov. Hvad hans øvrige Udtalelser angaar, skal jeg for det Første med Hensyn til de formelle Bemærkninger sige, at han maaste kan have nogen Ret i, at det ikke er nogen heldig Form, og at det bliver noget vanstelig at undgaa Misforstaaelse, naar man faaer Tillæg til Tillæg til Love; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er ikke Regjeringen, der er begyndt paa at betrede den Bei. I 1879 forelagde Regjeringen et fuldstændigt Lovforslag, men det var Folkethinget, som dengang modsatte sig denne Form, og foretrak den, hvorom man tilsidst forenede sig. Jeg har derfor snarest troet at inødekomme det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, ved atter at gaa denne Bei, men jeg skal gjerne erklære, at hvis Lovforslaget i det andet Thing skulde af den Grund støde paa Modstand, skal jeg være meget villig til at udarbejde et Forslag til en fuldstændig Lov, det kan gjøres meget hurtigt; et saadant Lovforslag vil jo kun blive en Redifikation af de to bestaaende Hærløve og det Forslag, der her foreligger. Jeg har kun overfor det ærede Medlem villet gjøre opmærksom paa, at Ideen til den valgte Form stammer hverken fra Regjeringen eller fra mig personlig. — Naar det ærede Medlem talte om, at den udgivne Veiledning, som virkelig dengang var nødvendig, netop fordi det andet Thing havde valgt denne Form af et Tillæg, indeholdt visse Misforstaaelser, hvilket han havde hørt udtale af en eller anden Rigsdagsmand, saa tør jeg ikke benægte det. Det er klart, at en Lovfortolning, altsaa ogsaa den af Ministeriet i sin Tid givne Fortolkning af Hærløven, kan være udsat for at komme ind paa Misforstaaelser eller Misfarelser; det kan være, at man fortolker i en Retning, som den, der har givet Loven, ikke anser for rigtig. Men jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem, idet han gjorde den Bemærkning, havde paavist nogle Tilfælde, hvor der skulde være indtraadt Misforstaaelser. Der har ganske vist for mig været nævnt nogle saadanne Tilfælde, men med Hensyn til dem skal jeg med stor Bæthed kunne paavise, at Veiledningen indeholder det Rette. Saalænge det siges saadan i Almindelighed, at Veiledningen indeholder Misforstaaelser, maa jeg lade det staa hen for det ærede Medlems egen Regning.

Jeg skal endnu kun knytte nogle Bemærkninger til et Par af det ærede Medlems Udtalelser. At Lovforslaget medfører en Udgiftsforøgelse er en Selvpølge, det kan ikke undgaaes, naar man skal have en saadan Udvidelse, men naar det ærede Medlem

vilde fastholde, at denne Udvidelse er saa absolut begrundet i og knyttet til Befæstningsforslagene og derfor maa behandles sammen med dem, saa kan jeg ikke indrømme det. Hvad der her er forlangt, er i og for sig nødvendigt. Det tror jeg ogsaa er almindelig anerkjendt. Da Forslaget til Hærløven i 1879-80 var til Behandling i Rigsdagen, ogsaa i det andet Thing, indeholdt det Forslag til en endnu større Udvidelse af Artilleriet — for at jeg først skal tale om dette — end den, som her er foreslaaet. Men man vilde ikke gaa ind derpaa, fordi man uden videre fatte denne Udvidelse i Forbindelse med Kjøbenhavns Befæstning. Det var jo imidlertid Noget, som den Gang opstillede af det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, men som jeg ikke tror kan holde Stik. Regjeringen gik ud paa at acceptere Loven med de Mangler, den indeholdt for Fæstningsartilleriets Vedkommende, og det kunde den rolig gjøre; det kunde nemlig ikke have nyttet væsentlig dengang at have faaet denne Udvidelse, thi den Udvidelse, Artilleriet skulde have paa Grund af Forandringen i 1880, var saa stor, at det vilde tage adskillige Aar, inden den kunde gennemføres. Først om et Aar ville egentlig Artilleriets Kammer have det Antal Officerer, som de skulde have ifølge den gjældende Lov, og før dette sker, kan det ikke nytte at faa Fæstningsartilleriet udvidet; man kan ikke med noget heldigt Resultat paa en Gang udvide et Korps med f. Ex. 100 Officerer, eller et andet større Antal, om De vil, det maa ske efterhaanden, ellers faar man flette Clementer ind i Baabenet eller flette Avancementforhold i en fjærnere Periode. Derfor kan Udvidelsen først nu igjen foretages. Men fordi det hedder Fæstningsartilleriet, kan det ikke siges, at være knyttet til Kjøbenhavns Befæstning. Den Slags Fæstningsartilleri er altid nødvendig. Der maa jo i alt Fald være en Feltbefæstning, Nogle have tænkt sig den ved Lillebelt, Nogle i Sjælland, Andre ved Kjøbenhavn, men ligegyldigt, hvor den ligger, maa man have Mandstab til at betjene Kanonerne og have Nogen til at kommandere det. Nu have vi anskaffet Kanoner, og naar de komme til at staa i en Feltbefæstning, er det nødvendigt at have Befalingsmænd. Her er nu foreslaaet 6 Kompagnier. Et Par Stabsofficerer, 6 Kapitainer, 12 Premierlieutenanter eller noget lignende er ikke saa meget, at man ikke skulde kunne indse, at det kan høre med til at forsvare en Stilling, der ikke er permanent. For Ingeniørens Vedkommende er det aldeles indlysende, at hvad der her er Tale om, er ikke mere